

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.I.1262/2023/7.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Gimesi Ágnes, a tanács elnöke
Dr. Tuba István Krisztián, előadó bíró
Dr. Domonyai Alexa, bíró
Dr. Kardos Andrea, bíró
Dr. Schmidt Péter, bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2024. június 11.
Az ügy tárgya: költségvetési csalás büntette
Terhelt(ek): Terhelt1 és társa (Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű)

Elsőfok: Budakörnyéki Járásbíróság, 10.B.20/2019/60., ítélet, tárgyalás,
2021. szeptember 22.
Másodfok: Budapest Környéki Törvényszék, 9.Bf.705/2021/20., ítélet,
nyilvános ülés,
2022. december 12.
Harmadfok: -

Az indítvány előterjesztője: Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű terhelték
védője
Az indítvány iránya: a terhelték javára

Rendelkező rész

A Kúria a költségvetési csalás büntette miatt Terhelt1 és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben Terhelt1 I. rendű és terhelt2 II. rendű terhelték védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Budakörnyéki Járásbíróság 10.B.20/2019/60. számú és a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 9.Bf.705/2021/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Budakörnyéki Járásbíróság a 2021. szeptember 22. napján kihirdetett 10.B.20/2019/60. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont]. Ezért őt 10 hónap, fogház fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés elrendelése esetén az I. rendű terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontja, (3) bekezdés a) pontja]. Ezért őt 9 hónap, fogház fokozatú szabadságvesztés büntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés elrendelése esetén a II. rendű terhelt legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ellentétes irányú fellebbezések alapján eljáró Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2022. december 12. napján kihirdetett 9.Bf.705/2021/20. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű terhelt terhére rótt költségvetési csalás büntetének jogszabályi alapját a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulatában, és a (3) bekezdés a) pontjában jelölte meg; az I. rendű és a II. rendű terhelttel szemben a próbaidő tartamát 2-2 évre súlyosította, és az I. rendű terhelttel szemben a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a végrehajtási fokozatot börtönben állapította meg. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mind a két terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] **II.** A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű terhelték védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára alapítva, arra hivatkozással, hogy az eljáró bíróságok a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapították meg a terhelték bűnösségét.

[4] Indítványában a védő kifejtette, hogy – az elsőfokú ítéletben is tényként rögzítetten – az egyesület (a továbbiakban: Egyesület) működött, tényleges tevékenységet folytatott, és a földhasználati szerződés megkötése jogilag indokolt volt, ezért büntetőjogi szempontból nincs annak jelentősége, hogy az Egyesület igénybe vett-e kedvezőbb adózási lehetőséget.

[5] Álláspontja szerint a törvényes adóelkerülés nem büntetőjogi fogalom, egyetlen jogszabály sem tiltja azt, hogy az adóalanyok a számukra optimális adózási formát válasszák, és „kiskapukat” is kihasználva törekedjenek a lehető legkisebb közteher fizetésére. Érvelése szerint az adóelkerülés vagy adóoptimalizálás attól válhat a költségvetési csalás

tényállászerű magatartásával, ha az adóalany a költségvetésbe történő befizetési kötelezettsége vonatkozásában mást tévedésbe ejt vagy tévedésben tart, valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz, vagy a valós tény elhallgatja. Ilyen magatartást azonban a terheltek nem tanúsítottak – tehát a költségvetési csalás megállapításához szükséges tényállási elem hiányzik – figyelemmel arra, hogy az Egyesület ténylegesen működött, céljuk csupán a kevesebb adó befizetése volt.

[6] Utalt a védő arra, hogy az a tény, hogy a kavicsbányában tovább folyt a kitermelés, ezért bányajogi szempontból nem folyhatott volna ott szabadidős tevékenység, e szabály megszegése azonban csak bírságolásra adhatott volna okot. A szabadidős tevékenység végzésére vonatkozó nyilatkozatot az Egyesület tette, amelyet nem tett valótlanná az, hogy a területen folytatták a kitermelést is.

[7] Anyagi jogszabálysértésként kifogásolta a védő, hogy a jogerős ítélet nem jelölte meg elkülönülten a terheltek cselekvőségét, ezért az alapján azt sem lehet eldönteni, hogy a tényállászerű elkövetési magatartást ki és milyen cselekményével valósította meg. Ha ugyanis az I. rendű terhelte azt a valótlan nyilatkozat megtételével követte el, akkor a II. rendű terhelte még elméleti síkon sem lehetett tettes, mivel nem volt az Egyesület ügyvezetője. Kifejtette továbbá, hogy a cég (a továbbiakban: Kft.) a tényállásban rögzítettek alapján nem volt adóalany, az ingatlanokkal kapcsolatos adóbevallást nem tett, így nem is tudta megtéveszteni az önkormányzatot, ebből okszerűen következik az is, hogy a Kft. ügyvezetőjeként eljáró I. rendű és II. rendű terhelte sem követhették el a költségvetési csalás büntettét.

[8] A védő további anyagi jogszabálysértésként – felhívva az 1/1999. számú Büntető jogegységi határozatot – hivatkozott arra, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe a költségvetési csalás büntette törvényi tényállásának keretdiszpozíció jellegét, valamint az adójogszabályban, 2017. évben bekövetkezett olyan mértékű változást, amelynek következményeként a Kft. adófizetési kötelezettsége 2017. évben megszűnt. Utalt e körben arra, hogy a kedvezőbb szabálynak jelen ügyben is, visszaható hatállyal érvényt kellett volna szerezni.

[9] Mindezek alapján azt indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet változtassa meg, és a terhelteket mentse fel az ellenük emelt vád alól.

[10] A Legfőbb Ügyészség a BF.1404/2023/2. számú átiratában a terheltek védőjének felülvizsgálati indítványát alaptalannak tartotta.

[11] Rámutatott, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletben megállapított tényállás az irányadó, amely tartalmazza, hogy a terheltek már az Egyesület alapításakor tudták, hogy a „védnév” védnéven nyilvántartott területen ásványi nyersanyag kitermelés folyik, így a földhasználati szerződés időtartama alatt nem alkalmas az egyesületi célok megvalósítására. A földhasználati szerződés megkötésének tényleges célja a Kft.-t terhelő telekadó és építményadó fizetési kötelezettség elkerülése volt.

[12] Kifejtette, hogy ítéletszerkesztési hiba miatt az elsőfokú ítélet indokolása [55] bekezdésében foglaltakat is a tényállás részének kell tekinteni, amely szerint az I. rendű és II. rendű terhelte annak tudatában döntöttek az Egyesület létrehozása mellett, hogy annak a helyi adófizetés vonatkozásában következményei lesznek, mivel az Egyesület adómentességet élvez. A terheltek megtévesztő magatartásának következtében pedig az államháztartáson belül az önkormányzat költségvetési bevétele csökkent.

[13] Nem osztotta az ügyészség a védő álláspontját arra vonatkozóan, hogy a jogerős ítélet olyan ténymegállapítást tartalmazna, mely szerint az Egyesület működött és tényleges tevékenységet folytatott.

[14] A Legfőbb Ügyészség szerint az I. és I. rendű terhelt esetében nem adóoptimalizálásról vagy „kiskapuk” kihasználásáról volt szó, hanem – valóltan földhasználati szerződés megkötésén keresztül – az adóalany személyének megváltoztatásáról, majd a tényleges használatról szóló valóltan nyilatkozat megtételén keresztül az adófizetési kötelezettség megszegéséről; ez pedig büntetendő cselekmény.

[15] Nem vitatta a védő álláspontját abban, hogy a terhelték konkrét elkövetési magatartásainak tényállásbeli leírására részben hiányosan került sor, azonban rámutatott, hogy a büntető anyagi jogszabályok megsértésére vonatkozó védői hivatkozás tekintetében történő állásfoglalásnak ez nem képezi akadályát.

[16] Kifejtette, hogy jelen ügyben megtévesztő magatartás hiányában a költségvetésbe történő befizetési kötelezettség a Kft.-t terhelte volna, az okozott vagyoni hátrány is e cég vonatkozásában került kimunkálásra, ekként a társaság képviselőjére a tényállás szerint együttesen jogosult terhelték társtettesként követték el a bűncselekményt. Ebből eredően tévesnek tartotta ezért a védő álláspontját a tekintetben, hogy nem a Kft., hanem az Egyesület volt az adóalany, ezért a büntetőjogi megítélés szempontjából nem tartotta lényegesnek, hogy a II. rendű terhelt nem ügyvezetője, csak tagja volt az Egyesületnek.

[17] A védő érvelésével szemben rámutatott arra, hogy abban az esetben, ha a keretdispozíciót kitöltő jogszabály tartalma úgy változik, hogy ezzel a büntetőjogi védelem ugyan módosul, de nem szűnik meg, a Btk. 2. § (2) bekezdésének szabálya (a büntető törvény visszaható hatálya) nem alkalmazható. Rámutatott, hogy a jelen ügyben sem a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 1. § (1) bekezdésében és 43. §-ában foglalt „felhatalmazó rendelkezésekben”, sem helységi Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi adókról és az adózás rendjéről szóló 17/2013. (XI. 28.) rendeletében nem következett be olyan változás, amely a telekadót vagy az építményadót megszüntette volna; önmagában az adó alapján és mértékében vagy az ahhoz kapcsolódó kedvezmények és mentességek tekintetében bekövetkező változás nem szünteti meg a helyi adók beszedésével kapcsolatos büntetőjogi védelmet.

[18] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Be. 662. § (1) bekezdése alapján, a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen a Budakörnyéki Járásbíróság 10.B.20/2019/60. számú, illetőleg az Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 9.Bf.705/2021/20. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű terhelt vonatkozásában hatályában tartsa fenn.

[19] **III.** Az I. rendű és II. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa nem alapos.

[20] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, melynek a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a büntető anyagi jog szabályainak megsértése és eljárási szabálysértés miatt van helye [Be. 648. § a), b) pont].

[21] A Be. 659. § (5) bekezdése értelmében a Kúria a megtámadott határozatokat – a Be. 659. § (6) bekezdés szerinti kivétellel – csak a felülvizsgálati indítványban megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül. A Kúria a megtámadott határozatokat a Be. 649. § (2) bekezdése alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be [Be. 659. § (6) bekezdés].

[22] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[23] A felülvizsgálat a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata jogi hibáinak orvoslására szolgáló rendkívüli jogorvoslat, így a jogerős ítélet ténybeli hibáinak sérelmezése nem képezheti az alapját.

[24] A Be. 650. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, és a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének sincs helye [Be. 659. § (1) bekezdés].

[25] A Kúria az irányadó tényállás körében előrebocsátja, hogy a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényálláshoz tartozónak kell tekinteni a jogerős határozat indokolása bármely részében szereplő minden ténymegállapítást, amely az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős [BH 2006.392.].

[26] 2. A bíróság jogerős ítéletével megállapított tényállás lényege a következő:

[27] Terhelt1 I. rendű terhelt a cég 2010. november 15. napjától bejegyzett cégvezetője, míg Terhelt2 II. rendű terhelt a Kft. 2001. április 19. napjától bejegyzett ügyvezetője, a társaság képviselőjére a terheltek együttesen voltak jogosultak. A Kft. főtevékenysége kavics- és homokbányászat.

[28] A Fővárosi Törvényszék 2015. november 24. napján kelt 7. PK.60.707/2015/2. számú, 2015. december 18. napján jogerőre emelkedett végzésével nyilvántartásba vette az egyesületet (Egyesület), melynek ügyvezetője az I. rendű terhelt lett, míg a II. rendű terhelt az Egyesület tagja lett.

[29] A Kft. helységi nagyközség területén 17 darab „kivett agyagbánya” besorolású ingatlannal rendelkezik. A 083/8. helyrajzi számú ingatlan kapcsán a telekadót érintően polgári per volt folyamatban. Az adózó keresete folytán eljáró bíróság a Kúria Önkormányzati Tanácsa előtt kezdeményezte a helységi Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testületének a helyi adókról és az adózás rendjéről szóló egységes szerkezetbe foglalt 18/2010. (XII.1.) önkormányzati rendelete 8. § (2) bekezdésének törvényességi felülvizsgálatát. A Kúria a 2015. szeptember 29. napján kelt Köf.5021/2015/7. számú határozatában megállapította, hogy az indítvány nem megalapozott, nem válik törvénytörvényt az adómérték azért, mert az adózót több, egyenként nagyobb kiterjedésű telke után magasabb évi adókötelezettség terheli.

[30] A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 17. §-a, valamint helységi Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testületének 17/2013. (XI.28.) rendelete (Ör.) alapján adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő telek. A telekadó mértéke a vádbeli időszakban az Ör. 9. § (2) bekezdése alapján 70 Ft/m²/év volt. A Htv. 11. § (1) bekezdése alapján adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő lakás és nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész. A 11. § (3) bekezdése alapján az adókötelezettség az építmény valamennyi helyiségére kiterjed annak rendeltetésétől, illetve hasznosításától függetlenül. helységi Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testülete a 14/1991. (XII.16.) önkormányzati rendelettel bevezette az építményadót. A rendelet 5. § (1) bekezdése alapján az adó alapja az építmény m²-ben számított hasznos alapterülete, a 8. § (2) bekezdése szerint az adó mértéke 2017. évre vonatkozóan 400 Ft/m²/év volt.

[31] A Htv. 3. §, 18. § és a 12. § (1) bekezdése alapján ezen adók alanya az, aki a naptári év első napján a telek, illetve az építmény tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában minősülnek adóalanyoknak. Amennyiben a telket, illetve az építményt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű jog terheli, az annak gyakorlására jogosult az adó alanya. Az ingatlan tulajdonosa az adószabályozás vonatkozásában a Htv. 52. § 7. pontja szerinti tulajdonos: az a személy vagy szervezet, aki vagy amely az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel. Amennyiben az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződést az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották – amelynek tényét az ingatlanügyi hatóság széljegyezte –, a szerző felet kell tulajdonosnak tekinteni.

[32] A Htv. 3. § (2) bekezdése értelmében adómentes valamennyi helyi adó alól – a (3) bekezdésben

foglaltakra figyelemmel – az egyesület, az alapítvány, a közszolgáltató szervezet, a köztestület,

az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a magánnyugdíjpénztár és – kizárólag a helyi iparüzési

adó vonatkozásában – a közhasznú szervezetnek minősülő nonprofit gazdasági társaság. A (3) bekezdés rögzíti, hogy a (2) bekezdés szerinti mentesség abban az adóévben illeti meg az adóalanyt, amelyet megelőző adóévben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme (nyeresége) után sem bel-, sem külföldön adófizetési kötelezettsége nem keletkezett.

[33] Az építmény- és telekadóban a Htv. 3. § (2) bekezdése szerinti mentesség – az ott felsorolt adóalanyok számára – csak az alapító okiratban, alapszabályban meghatározott alaptevékenység kifejtésére szolgáló épület és telek után jár. A feltételek meglétéről az adóalany írásban köteles nyilatkozni az adóhatóságnak.

[34] A terheltek a cég együttes aláírásra jogosult képviselőiként 2015. október 20. napján intézkedtek az Egyesületet megalapítása és bírósági bejegyzése iránt. Az Egyesület célját a tagok, valamint családtagjaik egészséges életmódjának és természethez kötődő szabadidős tevékenységének, közöttük elsődlegesen a horgászat feltételeinek megteremtésében határozták meg, azonban már az egyesület megalapításakor tudták, hogy a „védnév” védnéven nyilvántartott területen – amelynek jogosítottja a Kft. – ásványi nyersanyag kitermelés folyik, így a földhasználati szerződés megkötésének időtartama alatt nem alkalmas az egyesületi célok megvalósítására.

[35] A bejegyzését követően az Egyesület és a Kft. között, 2015. december 21. napján használati jogot alapító szerződés jött létre a Kft. 1/2 tulajdonában álló helységi külterület 083/8 hrsz-ú, valamint a társaság 1/1 tulajdoni hányadában álló helységi külterület helyrajzi szám1 helyrajzi számú ingatlanai (összefoglaló néven: „védnév”) vonatkozásában, az Egyesület 5 éves időtartamra, ellenérték nélkül használati jogot szerzett a bányászati kitermelés alatt álló területeken. Ezen földhasználati szerződés megkötésének tényleges célja a Kft.-t terhelő telekadó és építményadó fizetési kötelezettség elkerülése volt.

[36] A cég adózót a helyrajzi szám2 helyrajzi számú ingatlanok kapcsán a 2016-os adóévre vonatkozóan 20.558.300 forint telekadó, de a helyrajzi szám3, helyrajzi szám4 és helyrajzi szám5 helyrajzi számú ingatlanok vonatkozásában 18.000 forint építményadó fizetési kötelezettség terhelte.

[37] A Htv. elkövetéskor hatályos 19. § d) pontjának figyelembevételével – mely szerint mentes az adó alól az adóalany termék-előállító üzeméhez tartozó, jogszabályban vagy hatósági előírásban megállapított védő-biztonsági terület (övezet), feltéve, hogy az adóalany adóévet megelőző adóévi, évesített nettó árbevétele legalább 50%-ban saját előállítású termék értékesítéséből származik – a cég-t 2016. évre vonatkozóan 9.730.113 forint adókedvezmény illette volna meg, így a 2016. évre vonatkozóan az okozott vagyoni hátrány összege 10.828.187 forint, 2017. évet érintően 18.000 forint. A terheltek által helységi Nagyközség Önkormányzatának okozott összesen 10.846.187 forint vagyoni hátrány nem térült meg.

[38] A Kúria a tényállásból mellőzte azt a megállapítást, hogy a 2017-es adóévre a Kft.-t telekadófizetési kötelezettség már nem terhelte, mivel ez nem tény-, hanem jogkérdést érintő, jogértelmezést igénylő megállapítás. Ekként nem a tényállásba tartozó.

[39] A Kúria ugyanakkor a tényállás részének tekintette a másodfokú bíróság által a jogi indokolás körében tett ténymegállapításokat, amelyek szerint nem lehetett következtetést

vonni olyan aktív egyesületi tevékenységre – így a (bánya)terület akadálymentesítésére, tisztítására, annak zöld környezetté történő alakítására –, melyet az egyesületi tagok bevonásával bárki elvégzett volna, és amely az ingatlanoknak a szabadidős tevékenységre történő használatát jelentette volna, továbbá 2017. évben az épületek ugyanezen célból történő használatára sem {Budapest Környéki Törvényszék 9.Bf.705/2021/20. számú ítélete [63] bekezdés}. Megállapította továbbá, hogy – helyesen – a tényállás tartalmazza a terheltek magatartására (ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kezdeményezése) és tudattartalmára (adóelkerülés az Egyesület adómentessége révén) vonatkozó tényeket.

[40] A Kúria kiemeli, hogy a vádbeszédben tett vádmódosítás folytán a Kft.-vel szemben 2017. adóévre vonatkozóan a telekadó megfizetési kötelezettség tekintetében történt esetleges megtévesztés, adóhiány már nem képezte a vád tárgyát; erről a bíróság nem is határozott. Ugyanakkor a büntetőjogi felelősség megállapíthatósága szempontjából – a később kifejtettek szerint – az ezen adóévtől megváltozott adójogi szabályok is jelentőséggel bírnak.

[41] 3. A Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontja szerint költségvetési csalást követ el az, aki a költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vagy költségvetésből származó pénzeszközök vonatkozásában mást tévedésbe ejt, tévedésben tart, valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz, vagy a valós tény elhallgatja. A bűncselekmény súlyosabban büntetendő, ha a költségvetési csalás jelentős vagyoni hátrányt okoz [Btk. 396. § (3) bekezdés a) pont]. A vagyoni hátrány jelentős, ha annak összege ötmillió-egy és ötvenmillió forint közötti [Btk. 459. § (6) bekezdés].

[42] Költségvetésen az államháztartás alrendszerinek költségvetését is érteni kell [Btk. 396. § (9) bekezdés a) pont], e körbe tartozik – az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 3. § (3) bekezdés a) pontja alapján – a helyi önkormányzatok költségvetése is.

[43] A védő elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a terheltek jogszerű adóelkerülésre irányuló magatartásának következtében mentesült a Kft. a helyi adó megfizetésének kötelezettsége alól.

[44] A felülvizsgálati indítvány érvelése helyes abban, hogy az adóelkerülés attól válik tényállásszerűvé (büntetendővé), ha az adóalany a költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vonatkozásában mást tévedésbe ejt, tévedésben tart, valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz, vagy a valós tény elhallgatja. A védői érveléssel szemben jelen ügyben, az irányadó tényállás alapján az elkövetési magatartás első fordulata megvalósult.

[45] A védő fő érvként az Egyesület tényleges és a bizonyítékokkal alátámasztott működésére hivatkozott, amelyet a kihallgatott tanúk – álláspontja szerint – alátámasztottak. Ezzel kapcsolatban ismét utal arra a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélettel megállapított tényállás nem támadható. Ebből az is következik, hogy az egyes tanúvallomások tartalma nem vethető össze, és a bizonyítékok bíróság általi értékelése nem tehető vitássá. A védő ezzel ellentétben az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységére és nem ténymegállapításaira alapította azon érvelését, hogy az Egyesület ténylegesen működött {Budakörnyéki Járásbíróság 10.B.20/2019/60. számú ítélete [42] és [44] bekezdés}.

[46] Az elsőfokú bíróság a tényállás részeként egyrészt azt állapította meg, hogy a terheltek tisztában voltak azzal (vagyis ez tudati tény), hogy a terület nem alkalmas az egyesületi célok megvalósítására (Budakörnyéki Járásbíróság 10.B.20/2019/60. számú ítélete [18] bekezdés). Másrészt rögzítette, hogy az Egyesület olyan ingatlanokon szerzett használati jogot, amelyek bányászati kitermelés alatt álltak {Budakörnyéki Járásbíróság 10.B.20/2019/60. számú ítélete [19] bekezdés}. Mindezt megerősítette, egyben pontosította a másodfokú bíróság azzal, hogy a használatba vett területen nem folyt tényleges egyesületi tevékenység.

[47] Az ingatlanok használatának átadása tehát a fenntartott kavicsbányászati tevékenység mellett csak névlegesen történhetett, mert ugyanazon a területen a kavicsbányászat és a horgászat (vagy más szabadidős tevékenység) folytatása kizárja egymást.

[48] A védő ugyanakkor elismerte a felülvizsgálati indítványában, hogy az egyesület létrehozásának célja az adófizetési kötelezettség elkerülése volt, a mentességet adó „kiskapu” által. A fizetendő adó optimalizálása valóban nem jogszerűtlen, hanem természetes adózói magatartás, ilyenként a büntetőjog által nem érintett. Az adóelkerülés jogszerű, és ekként büntetőjogilag irreleváns azonban csak akkor lehet, amennyiben az valamennyi, az adott adóalanyra vonatkozó adó- és egyéb jogszabály betartásával, annak megfelelően történik. Így – önmagában – nem jogellenes a horgászegyesület létrehozása, és a részére a tulajdonos által ingatlanhasználati jog átengedése sem. Azonban a telek- és építményadóra is érvényes, hogy az adóalanyiságra, adófizetési kötelezettségre, adómentességre vonatkozó mindenkor szabályok és feltételek teljesülése mellett vehető igénybe az adókedvezmény (adómentesség vagy csökkentett adómérték). Amennyiben pedig a tulajdonos (használatra jogosult) személyének megváltoztatása csak színleg, az adókedvezmény igénybevétele érdekében történik, az adóelkerülés jogellenessé válik. Ebben az esetben a jogellenesen érvényesített adókedvezmény az önkormányzati költségvetésnek okozott vagyoni hátrányként jelentkezik, ezzel a költségvetési csalás büntette megvalósul.

[49] Az elkövetéskor hatályos az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. § (7) bekezdése értelmében a szerződést, ügyletet és más hasonló cselekményeket valódi tartalmuk szerint kell minősíteni. Az érvénytelen szerződésnek vagy más jogügyletnek az adózás szempontjából annyiban van jelentősége, amennyiben gazdasági eredménye kimutatható. Az Art. 2. § (1) bekezdés szerint pedig az adójogviszonyokban a jogokat rendeltetésszerűen kell gyakorolni. Az adótörvények alkalmazásában nem minősül rendeltetésszerű joggyakorlásnak az olyan szerződés vagy más jogügylet, amelynek célja az adótörvényben foglalt rendelkezések megkerülése.

[50] Ezzel egyező, alapelvi jellegű rendelkezéseket tartalmaz az elbíráláskor hatályos az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 1. és 2. §-a is.

[51] Ebből következően a Kft.-t ténylegesen terhelő adófizetési kötelezettséget az adófizetési kötelezettség kijátszására irányuló, használatba adásról szóló szerződés figyelmen kívül hagyásával, a tulajdonos gazdasági társaságra vonatkozó adójogi szabályok figyelembevételével kell megállapítani, egyben ez alapján kell megállapítani a büntetőjogilag értékelhető, az önkormányzat költségvetését ért vagyoni hátrány összegét is.

[52] A Kúria utal arra is, hogy az Egyesület is kizárólag akkor lett volna adómentességben részesíthető, amennyiben a bányatavat és környékét ténylegesen az egyesületi célokra használta volna. Az egyesület alanyi adómentessége [Htv. 3. § (2) bekezdés] a telekadó és az építményadó tekintetében ugyanis feltételhez kötött. Az adómentesség azon épület, épületrész, telek után jár, amelyet az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként – a vasúti pályahálózatot üzemeltető közszolgáltató szervezet esetén tulajdonosként, vagyoni értékű jog jogosítottjaként – bejegyzett adóalany kizárólag a létesítő okiratában meghatározott alaptevékenysége, főtevékenysége kifejtésére használ. A feltételek meglétéről az adóalany – az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig – írásban köteles nyilatkozni az adóhatóságnak. A nyilatkozat adóbevallásnak minősül [Htv. 3. § (2) bekezdés]. Ebből következően az ingatlan formális átadása az adófizetési kötelezettséget nem szüntette volna meg az Egyesület esetében sem.

[53] Ugyanakkor, a megállapított tényállásból következően a terhelteknek eleve nem volt szándékukban az egyesületi célokra történő hasznosítás, hanem kizárólag az adóelkerülés. Ennek érdekében színlelt szerződést kötött a két terhelt vezetése alatt álló Kft. az I. rendű terhelt által képviselt Egyesülettel. Azt, hogy a terheltek célja eleve az adófizetési

kötelezettség kijátszása volt, alátámasztja az a tény is, hogy az adóügyi jogvita lezárását követően egy hónappal később történt egyesületalapítás, továbbá ehhez képest már 2 hónappal később – miközben a bányászati tevékenység folyamatosan zajlott – az Egyesület használatába adták a bányaterületet. A személyi összefüggésekre tekintettel kizárható az is, hogy a bányászat tovább folytatásával (illetve annak jövőbeni szándékával és annak jogi következményeivel) a terheltek ne lettek volna tisztában.

[54] Mindezek a terheltek jogtalan haszonszerzésére, és ezzel az adóhiány előidézésére irányuló egyenes szándékának a megállapítását megalapozzák.

[55] Összefoglalva: a terheltek az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett, színlelt használati szerződés révén olyan adómentességet vettek igénybe, amire a Kft. ténylegesen nem lett volna jogosult, így az adófizetési kötelezettségének csalárd módon nem tettek eleget, ezzel pedig a terheltek a költségvetési csalás büntettét megvalósították.

[56] A költségvetési csalással okozott vagyoni hátrány körében az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a Kft.-t terhelő adó összege (az okozott vagyoni hátrány) csökkenthető a cég által egyébként az adott évre jogszerűen érvényesíthető adókedvezménnyel {Budakörnyéki Járásbíróság 10.B.20/2019/60. számú ítélete [23] bekezdés}, mert a büntetőjogi következmények az adott adóalany által ténylegesen fizetendő, vagyis a kedvezményekkel csökkentett adó tekintetében alkalmazhatók.

[57] 4. A védő vitatta a bűncselekmény megállapíthatóságát azon az alapon is, hogy a terheltek nem tettek valótlan tartalmú nyilatkozatot, a tényállás elkövetési magatartást nem rögzít.

[58] Ezzel kapcsolatosan mindenekelőtt arra kell kitérni, hogy a telek- és építményadó megállapítása nem bevallással, hanem kivetéssel történik, amelyben az önkormányzati adóhatóság [az elkövetés idején hatályos Art. 10. § (1) bekezdés c) pontja és 82. § (1) bekezdése alapján az illetékes önkormányzat jegyzője] mellett szerepet kap az ingatlanügyi hatóság (a földhivatal) is.

[59] Az Art. 125. § (2) bekezdés értelmében az önkormányzati adóhatóság állapítja meg – a helyi iparüzési adó és az adóbeszedéssel megállapított idegenforgalmi adó kivételével – a helyi adókat, továbbá – a föld bérbeadásából származó személyi jövedelemadó kivételével – az önkormányzat költségvetése javára más törvény alapján fizetendő adókat (kivételes adózás).

[60] Az Art. 3. melléklete C/2. pontja szerint az ingatlanügyi hatóság az önkormányzati adóhatóság megkeresésére évente egy alkalommal – kizárólag az építményadó, a telekadó, a magánszemély kommunális adója, a települési adó bevezetése, továbbá megállapítása (kivétele), ellenőrzése céljából –, térítésmentesen, elektronikusan feldolgozható formában, a megkeresés beérkezését követő 30 munkanapon belül adatot szolgáltat az önkormányzati adóhatóság illetékességi területén található, a nyilvántartásában szereplő valamennyi ingatlan a megkeresés szerinti év január 1-jén hatályos adatairól. Az adatszolgáltatás tartalmazza az önkormányzat illetékességi területén lévő, az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként nyilvántartott ingatlan esetén – többek között – az ingatlan tulajdonosát, az ingatlan-nyilvántartásba feljegyzett valamennyi jogot, ideértve azok jogosultjait, a tulajdonjog, használati jog, vagyonkezelői jog átruházására irányuló szerződés esetén a szerződés, jog alapítása esetén a jogalapításról szóló szerződés, nyilatkozat széljegyre vételét, a széljegyzés napját és a szerző felet, tulajdoni, jogosultsági hányadát.

[61] Hasonló szabályozást tartalmazott az elbírálás idején hatályos az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény is [83. § (2) bekezdés, 141. § (2) és (4) bekezdés].

[62] A szabályozás tartalmából következően az adófizetési kötelezettség keletkezéséről, az adóalanyiság létrejöttéről az adózónak főszabály szerint nem kell külön nyilatkoznia.

Nyilatkozat hiányában annak megtévesztő volta sem értelmezhető, ennyiben a védő érvelése helyes. Értékelés alá vonandó ugyanakkor a terheltek azon magatartása is, hogy – adóelkerülésre irányuló szándékkal – a használati szerződés ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránt intézkedtek. Ez ugyanis egyben – a felvázolt eljárási rendre tekintettel – megtévesztő magatartást jelent az önkormányzati adóhatóság felé. Ennek oka, hogy az adókiivetés törvényi rendjéből következően az adóhatóság szükségszerűen használja fel a földhivatal által az ingatlan-nyilvántartásból szolgáltatott, a helyi adó megállapításához szükséges adatokat, köztük az ingatlanra bejegyzett (illetve széljegyre vett) használati jogra, annak jogosultjára vonatkozó adatot is. A megtévesztés tehát az adott esetben közvetett módon, az ingatlan-nyilvántartás útján történt.

[63] A költségvetési csalás bűncselekményét tettesként az követheti el, akit jogszabály alapján az adóbevallási kötelezettség terhel, jelen ügyben az együttes képviseleti joggal rendelkező I. rendű és II. rendű terhelt volt jogosult és egyben kötelezett is a Kft. vonatkozásában az adóbevallás vagy más nyilatkozat megtételére. E körbe tartozik – az adókiivetés módjára és a szerződés valódi céljára tekintettel – a használati szerződés földhivatalba történt benyújtása is.

[64] Ekként helyesen fejtette ki a másodfokú bíróság, hogy a terheltek egymással szándékegységben jártak el, amikor a használati jogot az Egyesület részére átengedték, illetve – a Kft. tekintetében közös képviseleti jogukkal élve – intézkedtek annak ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránt {Budapest Környéki Törvényszék 9.Bf.705/2021/20. számú ítélete [64]-[65] bekezdés}. Ez alapján helyesen értékelte a terheltek magatartását a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesi elkövetői alakzatnak.

[65] A védő alaptalanul hivatkozott ezért arra, hogy a II. rendű terhelt – mivel nem volt az Egyesület képviseletre jogosult tisztségviselője, és így annak nevében adójogviszonyt érintő nyilatkozatot nem tehetett – a bűncselekmény elkövetője (társ)tettesként nem lehetett. Az ő társtettesi elkövetői minőségét – a kifejtettek szerint – a Kft. képviselőjeként megvalósított magatartása már önmagában megalapozta.

[66] A Kúria utal arra is, hogy a költségvetési csalás elkövetési magatartásának része az is, amit az elkövető a tévedésbe ejtést követően, a tévedés fenntartása, illetve a kifizetések kieszközlése érdekében tanúsít (BH 2020.93.II.). Így az I. rendű terhelt azon cselekvőisége is, hogy az Egyesület képviseletében eljárva, az adómentességet megalapozó, az ingatlanok egyesületi célnak megfelelő használatát állító valótlan nyilatkozatokat megtette {Budapest Környéki Törvényszék 9.Bf.705/2021/20. számú ítélete [20]-[21] bekezdés}, mivel ez is, a Kft. adófizetési kötelezettségével volt kapcsolatos, és azt a célt szolgálta, hogy az önkormányzati költségvetésbe az Egyesület használati jogára tekintettel ne kelljen a telekadót fizetni. A megtévesztő helyzet ezen fenntartásával, az adóhatóság tévedésben tartásával vált tehát teljessé a vagyoni hátrány okozása.

[67] 5. A védő a felülvizsgálati indítványában arra is hivatkozott, hogy a Btk. 2. § (2) bekezdésére figyelemmel a terheltek bűnösségének megállapítása törvénysértő.

[68] A Btk. 2. §-ának téves alkalmazása a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja, illetve b) pont ba) vagy bb) alpontja szerint felülvizsgálati okot képez, ha az kihatott a bűnösség megállapítására vagy törvénysértő büntetés, illetve intézkedés kiszabását eredményezte (BH 2014.293.II.).

[69] Sajátosan alakul a visszaható hatály abban az esetben, amennyiben a törvényi tényállás ún. kerettényállás (keretdiszpozíció), vagyis a büntető jogszabály részben vagy egészben más törvényre utalással határozza meg a büntetendő magatartást. A költségvetési csalás törvényi tényállása keretdiszpozíció, mert az abban hivatkozott jogszabály írja elő és

szabályozza az adókötelezettség teljesítésének feltételeit, amelyeket megsértve és az adóhatóságot megtévesztve az adóbevétel csökkentése büntetendővé válik (BH 2013.291.I.).

[70] A bíróságokra kötelező 1/1999. számú BJE szerint, ha a Btk. Különös Részének valamely rendelkezése ún. keretdiszpozíció, és az annak keretét kitöltő jogszabályi rendelkezésekben a bűncselekmény elkövetése után olyan mérvű változás következik be, amely a kötelezettség megszüntetésével vagy a tilalom feloldásával az addigi büntetőjogi védelmet megszünteti, e változás – a meghatározott időre szóló jogszabályok kivételével – a Btk. (itt: a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény) 2. §-ának második mondatára figyelemmel az elbíráláskor hatályban lévő büntetőjogi szabályozás visszaható hatályú alkalmazását alapozza meg.

[71] A Btk. a büntető törvény időbeli hatályát az 1978. évi IV. törvénnyel azonos módon szabályozza, ezért a jogegységi határozat elvi rendelkezése továbbra is alkalmazható azzal, hogy az 1978. évi IV. törvény 2. § 2. mondatának a Btk. 2. § (2) bekezdése felel meg. Ennek értelmében, ha a cselekmény elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

[72] Mindezek értelmében az elkövetéskori és elbíráláskori jogi szabályozás a keretkitöltő jogi normával együtt, teljes egészében vetendő össze. Amennyiben ezen összevetés eredményeként az állapítható meg, hogy a keretkitöltő rendelkezésekben olyan mértékű változás következett be, amely a kötelezettség megszüntetésével vagy a tilalom feloldásával az eddigi büntetőjogi védelmet megszüntette, ez már – a meghatározott időre szóló jogszabályok kivételével – a Btk. 2. §-ának alkalmazása szempontjából a büntető törvény megváltozásának tekintendő. Ezért az ilyen tartalmú rendelkezésnek visszaható ereje van.

[73] Az önkormányzatokat illető helyi adókkal kapcsolatos, a jelen ügyben jelentőséggel bíró, keretkitöltő normákat a Htv., az Ör. és az Art. tartalmazza.

[74] A védő a Htv. 52. § 16/g. pontjának változására alapította a Btk. visszaható hatályú alkalmazásának követelményére vonatkozó érvelését, mivel – álláspontja szerint – az eltérő szabályozás a Kft. részére adómentességet eredményezett. A felülvizsgálati indítvány szerint az elbíráláskor hatályos adójogszabály alapján már nem keletkezett a Kft.-nek adófizetési kötelezettsége, ezért – a Btk. visszaható hatályú alkalmazásával – a terhelt büntetőjogi felelőssége sem állapítható meg.

[75] A Kúria a visszaható hatály kizártsága kapcsán nem értett egyet sem az elsőfokú bíróság indokolásával a következők miatt:

[76] Az elsőfokú bíróság szerint a 2017. évre vonatkozó adómentesség azért nem alapozza meg a korábbi évekre, így 2016. adóévre a telekadó fizetési kötelezettség megszűnését, mert a büntetőjogi védelem változatlanul fennáll az adófizetési kötelezettség vonatkozásában, csak meghatározott időponttól kedvezőbb, adómentességet eredményező rendelkezés lépett hatályba, melyet a jövőre nézve kellett alkalmazni. Ez pedig önmagában nem alapozza meg a vádlottak felmentését, sem az eljárás megszüntetését {Budakörnyéki Járásbíróság 10.B.20/2019/60. számú ítélete [62] és [63] bekezdés}.

[77] A BH 2013.291. szám alatt közzétett eseti döntés szerint az adócsalás törvényi tényállása keretdiszpozíció, mert az abban hivatkozott jogszabály írja elő és szabályozza az adókötelezettség teljesítésének feltételeit, amelyeket megsértve és az adóhatóságot megtévesztve az adóbevétel csökkentése büntetendővé válik. Ha valamely adó (itt: különadó) megfizetésére vonatkozó kötelezettség az elbírálás időpontjában már nem áll fenn, az arra nézve korábban elkövetett cselekmény már nem bűncselekmény. Az adott ügyben a különadót mint adónemet szüntette meg az elbírálás idejére a módosító törvény (hasonló döntést tartalmaz a Bfv.III.172/2017/5. számú határozat a játékadó vonatkozásában).

[78] Jelen ügyben azonban nem az adónem megszüntetése, hanem az adómentesség körének kiterjesztése merült fel jogkérdésként. A Kúriának tehát más vonatkozásban kellett vizsgálnia a visszaható hatály kérdését.

[79] A Kúria rámutat, hogy a keretkitöltő norma visszaható hatályának eldöntése a teljes, az adott ügyben releváns valamennyi rendelkezés összevetését igényli, az adott – a büntetőeljárással érintett – adóalanyra vonatkozó konkrét szabályok figyelembevételével.

[80] Annak megítélésénél, hogy a jogerős elbíráláskor hatályos szakági szabályok a korábbi kötelezettséget megszüntették-e, jelentősége van a jogszabály által lehetővé tett kedvezményeknek és mentességeknek is. Ennek oka, hogy a kötelezettséget és ezzel a büntetőjogi védelmet a jogalkotó nemcsak akként szüntetheti meg, hogy egy adófajtát – azzal egyenértékű más adó bevezetése nélkül – hatályon kívül helyez (deregulál), hanem akként is, hogy bizonyos adóalanyok részére újabb, addig nem létezett mentességeket teremt. A költségvetési csalás büntette szempontjából, a védett jogi tárgyat tekintve nincs ugyanis különbség aközött, hogy a jogalkotó az adott adófajtát megszünteti, és aközött, ha az adóalanyra mentességet állapít meg. Mindkét esetben megállapítható, hogy a költségvetési bevétel – az adott adóalany tekintetében – kiesik, nem terheli az adóalanyt, vagyis a jogtárgysértés nem állapítható meg.

[81] Szükséges még arra utalni, hogy a telekadóról szóló önkormányzati rendelet (Ör.) nem határozott időtartamra vonatkozó jogszabály, ezért annak visszaható hatályú alkalmazása – figyelemmel az 1/1999. BJE határozatra – nem volt kizárt.

[82] Az elbíráláskori jogszabályban szabályozott adómentesség tehát a visszaható hatályt – az egyéb feltételei fennállta esetén – megalapozhatja. Tévedett azonban a védő, amikor azt látta megállapíthatónak, hogy a keretkitöltő szabályozás a törvényi adófizetési kötelezettséget – adómentesség formájában – megszüntette, a következők miatt:

A Htv. 52. § 16. pontja határozza meg a helyi adók szempontjából a telek fogalmát, amely főszabály szerint az épülettel, épületrésszel be nem épített földterület. A 2017. január 1. napjától (és a jogerős elbíráláskor, 2022. december 12. napján is) hatályos szövege szerint ez alól kivétel, vagyis nem minősül teleknek „a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvény szerinti víztározó, bányató területe” (52. § 16/g. pont). A korábbi, 2016. évben is hatályos szabályozás kivételként a „bányató” szövegrészt még nem tartalmazta.

[83] Az eljáró bíróságok tévesen helyezkedtek arra az álláspontra, hogy a Htv. ezen módosítása a Kft., mint a bányát üzemeltető gazdasági társaság számára adómentességet eredményezett. A törvénymódosítás folytán ugyanis nem valamennyi bányató esik ki az adóköteles telek fogalma alól, hanem csak az ott megjelölt törvény szerinti ilyen ingatlan.

[84] A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény 2. § 1. pontja határozza meg, hogy – e törvény alkalmazásában – mi minősül bányatónak: olyan, a bányaművelés befejezését követően fennmaradt állóvíz, amely külszíni és földalatti bányászati tevékenység során az ásványi nyersanyagok feltárása és kitermelése következtében a felszín alatti vízkészletből alakult ki, és amelynek medrét a bányászat során kialakított terepmélyedés képezi. A fogalom törvényi meghatározása mind az elkövetéskor, mind az elbíráláskor azonos.

[85] E törvény értelmében tehát nem bányató, így adójogi szempontból a „telek” fogalma alóli kivételnek sem tekinthető az olyan tó, amelyen ténylegesen bányaművelés folyik, vagyis azt – a törvény szóhasználatával – „nem fejezték be”. Az ítéleti tényállás szerint pedig a „védnév” bánya területén a kitermelés az Egyesület részére történt használatba adást követően sem szűnt meg.

[86] Mindezekből pedig az következik, hogy a Kft.-t, mint adóalanyt 2017. évben is adófizetési kötelezettség terhelte, nem illette meg teljes helyi adómentesség a Htv. egyik

rendelkezése alapján sem. Adókedvezményt továbbra is a Htv. 19. § d) pontja alapján (a bányató a védő-biztonsági övezete tekintetében) vehetett volna igénybe. A keretjogszabályt kitöltő norma tehát az adott adóalany és adott adótárgy vonatkozásában az adófizetési kötelezettséget nem szüntette meg, ezért a büntető törvény visszamenőleges alkalmazására nincs alap. A felülvizsgálati indítvány ezért ebben a részében is alaptalan.

[87] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy az eljáró bíróságok törvényesen minősítették a terheltek cselekményét a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulatába ütköző, de a (3) bekezdés a) pont szerint minősülő, társtettesként elkövetett költségvetési csalás bűntettének.

[88] 6. A Kúria hivatalból vizsgálta a Be. 649. § (2) bekezdésében foglalt eljárási szabálysértéseket, az ott megjelölt, hatályon kívül helyezésre vezető eljárási szabálysértést nem állapított meg.

[89] **IV.** Mindezek tükrében a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a felülvizsgálati indítványt megalapozatlannak találta, ezért a megtámadott határozatot a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[90] A Kúria az ügyben öttagú tanácsban járt el [a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdés, a Kúria ügyelosztási rendje IV.6. pont].

[91] A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[92] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételtelen előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2024. június 11.

Dr. Gimesi Ágnes s.k. a tanács elnöke, Dr. Tuba István Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Kardos Andrea s.k. bíró, Dr. Schmidt Péter s.k. bíró